

izdajo najbolji žrebci in izvrstne kobile, ako je živež njih zaroda pomanjkljiv. Anglež pravi: „V ovsnem žaklju tiči plemenitost“, t. j. v pravem živežu je uspeh vzreje. Vsak vó, da zobjanje samo ne zadostuje za vzrejo konjev in da je živež primerno sestavljati in ravno pri tem je paša neizogibna. Da se zdrži želodec zdrav ter da žrebe dobro prebavlja, za to dela paša izvrstno. Ker je pa želodec najvarniša podlaga krepkemu organizmu, razvidi se lahko, da se paša nikakor ne sme zanemariti.

Toda vsaka paša pomaga ravno tako malo, kakor je seno z vsacega travnika enako vredno. Vselej pride na to, da je dobrih, redivnih trav obilo na pašniku ali na senožetu. Treba je tedaj skrbeti za to, da raste taka trava v obilni meri. Kar je na nje močvirnih prostorov, ali pa z biljem prerassenih, te je treba izsušiti in potem skrbeti, da se voda lahko napelje, kedar bi je o letni vročini bilo treba. Mesta, ki so višja, je treba, kolikor se koli da, razravnati, kajti na njih se suši trava, v nižavah okoli njih pa se dela močvirje in to je vedno na škodo travi ali senu ter se rado razširjuje. Da prospeva po drugih deželah pašnik bolje in se jim krma bolje obnaša, to prihaja večinoma od tega, da imajo žlebe, ki so jih razpotegnili na vse kraje, po njih pa se iztaka nepotrebna tekočina in kedar nastane potlej potreba, lahko se po njih sopet napelje vode na travnik ali pašnik.

Noben pašnik se ne zdrži dobro, ako se živinski odpadki ne raztresó od časa do časa; bolje pa je še tedaj, ako jih vsekaš v zemljo, sicer se napravijo prazni, izžgani prostori. Travniku pa tudi pašniku mora se s časom dati gnoja, na obeh pa je tudi treba, da se ob enem nekaj novih travnih semen upše z brano v zemljo, sicer primanjka novih zarastkov.

S tem, kar smo rekli, se ve, da še nismo vsega povedali, kar bi bilo treba storiti, da se napravi ali zdrži senožet ali pašnik v dobrem stanu. Navedemo tu le, kar je najpotrebniše, pa se tudi da najlezje izvršiti. Več sedaj ne mislimo reči.

Ker pa pri nas ne moremo celih šest mesecev rabiti pašnikov, moramo skrbeti za deteljo, esparseto, mohar in dr., redek je namreč, ki bi imel za ostali čas dovolje dobrega sena.

V deželi imamo še zadosti pašnikov, ki bi popolnem izdali za vzrejo žrebet, naj bi z njimi, kakor kaže, ravnali. V tem stanu, v katerem se še večji del teh pašnikov nahaja, pač ne izdajo in ne dajo zadosti živeža. Mi imamo upanje, da bodo konjerejci pašnike sčasom dobro obreenili in torej tudi skrbeli, da se jim bodo čedalje bolj obrnili na pravo stran.

Zmerom pa in vselej moramo še povdarjati, da je žrebetu, dokler ni poldrugo leto staro, oves najbolji živež, kajti samo z njim se raz-

vije organizem v redu in položi se dno, na katerem se mu ima vzdigniti krepek život. Ako se to zanemari, v poznejih letih ne more se več z ničem popraviti.

Upamo, da najdejo te male besede, ki smo jih konjerejcem v le-teh vrstah podali, ugodna tla. Po tem bodo pa se tudi po njih jeli bolj in bolj ravnati, kajti če se žrebetom ne vzboljša živež v večji meri, kakor je to dosegmal, ne moremo računati na vzboljšanje in požlahtnjenje kmečkih konj.

Nekaj dobre volje pa še nekaj marljivosti in ne bojimo se, da bi ne šlo po sreči.

Sejmovi. Dne 7. junija pri sv. Juriju, v Ločah, pri sv. Emi, v Račah, v Lučanah, v Marenbergu, v Mozirju, v Radgoni, v Brežicah, v Laškem trgu pa v Vidmu. Dne 8. junija pri sv. Heleni in sv. Marjeti na Dravskem polju, pri sv. Martinu poleg Slov. Gradca, pri sv. Miklavžu ob Sotli in v Strassu. Dne 9. jun. v Pilštanju, pri sv. Primožu in v Trbovljah.

Dopisi.

Iz Ptujja. (Slovanski dijaki.) V nedeljo dne 23. m. m. bilo je pri nas veselo, mladeniško veselo. Društvo graških slov. dijakov, „Triglav“, nam je to veselje naredilo; prišlo je k nam, pri nas se razveselit, a razveselilo je nas. Do pol sto vseučiliščnikov se je pripeljalo in zastopali so 7 slovanskih plemen, vsi mladi, čvrsti, uneti za blagor slov. ljudstev. To se jim je bralo na licih, to se slišalo iz njih govorov, to je odmevalo iz njih pesmi. Naši Slovenci pa so tudi ljubim gostom postregli, kolikor se je v kratkih urah le dalo. Na kolo-dvoru vzprejela jih je v jutro čitalnica ter jih spremila v „Nar. dom“, z grada grofinje Herbersteinske so jim pokazali popoldne lepe slov. kraje na dalnje okolje, zvečer pa jih je salon „Nar. doma“ zbral h koncertu. Mnogo število rodoljubov in rodoljubkinj s Ptujja in iz obližja je prihitelo, mladih gostov počastit in se na njih izglednem rodoljubju okrepit. V ponedeljek pa je mladim gostom g. dr. Gregorič odprl svoj vrt in oč. oo. minoriti svoje prostore, naj so lahko videli, da je Slovan tudi na slov. tleh prav kakor doma ter še živi staro gostoljubje. Naši mladi gosti lahko so se tedaj pri nas še ukrepili v vzajemni slovanski ljubezni, a tudi mi smo ta dneva podčrtali v koledarju našega življenja, kakor najlepša dneva — dneva domoljubnega veselja.

Od sv. Lov. v Puščavi. (Srečna v olite v.) [Konec.] Pa res čuden je naš „šribar“. On se prišteva ves, kolikor ga je pod klobukom, k liberalni stranki, k tisti stranki tedaj, ki baje za „napredek, prosveto, omiko“ ljudstva kar vsa gori in žari, pa kljubu tej „žareči gorečnosti“

za „napredek, prosveto in omiko“ je vendar hotel v odbor spraviti nekatere take možje, ki malo ali pa nič ne vedó, ki nič ne čitajo, druge pa, katere vsi poznajo, da so vseskozi pošteni možje, razumni posestniki, dobri gospodarji, od vseh in celo od nasprotnikov, spoštovani in čislani občani, je hotel izpodriniti. Pojdite, pojdite se solit, vi liberalni preroki! Vse vaše govorjenje je prazno, vam je malo za to, da bi kmet kaj vedel ali znal, vam je le za samoblastno in neomejeno gospodstvo, in ker dobro veste, da se kmet, ki kaj vé in zna, ne da več slepo za nos voditi, zato ste se potegovali za tiste, ki vam dajo vse veljati. Tu sem pes tace moli! —

Res prijetno mora biti pisariti tam, kjer ima „šribar“ vso oblast v rokah, kjer, kakor je bilo pri nas, on v eni roki drži „rihterja“, v drugi pa „gmajno“ ter kar pritiska, zdaj „rihterja“, zdaj pa „gmajno“. Toliko oblasti zgubiti je res hudo, to radi verjamemo. Zato je pa tudi „šribar“, kakor človek, kateremu že voda v usta teče, do poslednjega trenutka še mahal okrog sebe. Pri volitvi župana dne 10. maja se je poslednjokrat tako strašno zagnal v našo stranko, da si je skoraj glavo razbil in ga je vsled tega spomin tako zapustil, da niti do 5 ni znal šteti, kajti je županu naše stranke pripisal 3 glase, nasprotnemu pa 5. Pa vodja volitve ga je to zapazivši tako hudo dregnil med rebra, da je kar strepetal, in tako je tudi ta zadnji naskok ostal brez uspeha. Vse je bilo zdaj zgubljeno.

Nekaj dobrega pa je vendar ta boj imel tudi za nasprotnike. Nekaj izmed njih, ki se drugače po pesjačje spoštujejo, so se na dan volitve spoprijaznili, seveda ne vemo, ali samo za tisti dan, ali le za vselej, to bi pa mi, ki nikogar ne sovražimo, iz srca želeli.

Dne 13. maja je novi odbor prevzel občinski urad — nekaj starih, zaprašenih, neuredjenih pisem in pa ne samo prazno, temveč celo s precejšnjim dolgom obloženo blagajnico. Novi g. župan bo toraj imel dosti dela, preden vse zopet vredi, pa naj se tega nikar ne ustraši, temveč naj pomisli, da je lepo in častno delovati za korist in prid svojih občanov.

Končno še povemo, da je novi odbor takoj v svojej prvi seji sklenil, da bode odsihdob v slovenskem jeziku uradoval.

To poročilo sklenemo s prav odkritosrčno željo, da bi novi župan veliko let srečno župani, sebi v čast, občanom v korist, svojemu rodu pa v slavo!

Iz Negove. (Pogreb poštarice.) Dne 8. m. nam je nesprosljiva in vsem gotova smrt pobrala gospodičino poštarico Ivano Spirk. Rajna je bila začasna učiteljica za vse predmete ljudske šole od leta 1877 do 1881, potem pa učiteljica za dekliška ročna dela do sedaj;

tudi poštarica je bila okoli 13 let. Vsakate-rega mora srce boleti, kateri jo je poznal, ker je bila blaga, mila in ljubeznjiva gospodičina v najboljših letih. Ali Bog jo je po večletnem bolehanju, večkrat prevideno s sv. zakramenti umirajočih, dne 8. t. m. popoldne ob 5. uri k sebi poklical. Bila še je komaj v 33. letu. Pogreb je bil veličasten dne 10. ob štirih popoldne. Vdeležilo se ga je obilo ljudstva in vsa šolska mladina z učitelji vred. Nosilo jo je osem belo oblečenih deklic, štiri pa so ji svetile pri njenem zadnjem potu, edna je nesla veličasten venec, ki so ji ga na grob položile. Tudi šolske deklice so ji poklonile venec na grob. Za vso skrb, trpljenje milo, — Bog ji večno daj plačilo!

Od D. M. v puščavi. (Nesreča. Nov župan.) Kakor ste bili o svojem času objavili, je letos prvokrat pri volitvah v tukajšnji občini Činžat zmagala s sedmimi odborniki narodna stranka, katera si je potem v župana izbrala g. G. Stiblerja, posestnika v Rutu. Žalibože, da je ta mož komaj tri mesece opravljal svojo častno službo, kajti so mu 30. aprila deroče Drave hladni valovi le prerano ukončali življenje. Po njem ne žaluje le njegova poštena rodovina, temveč vsak, kdorkoli ga je poznal, pač najlepši dokaz, kako ga je vse ljubilo in čislalo! — 16 dni po tej nesreči je občinski odbor volil novega župana. Radostno povemo, da smo tudi s to volitvijo čisto zadovoljni. Izvoljen je bil namreč enakospoštovani naš korenjak, g. Jože Brzoneli, dosedanji I. svetovalec, za tega pa namesto njega tudi poštenjak Fr. Blažej. V nasprotnem taboru je seveda zavoljo te zmage velika poparjenost. Mi pa se veselimo in trdno pričakujemo, da bode novi gosp. župan v popolno zadovoljnost vseh občanov gospodaril. Priporočamo še mu le, da posnema izgled sosedne občine Kumen, ter tudi slovensko uradovati začne. Torej g. Brzoneli, le brzo naprej!

Iz Vurberga. Pri letošnjih občinskih volitvah so Vurberžani pokazali, da se ne dajo ustrašiti, naj še kdo tako kriči, misleč, da je on vse, a drugi „niše“. Pri volitvi občinskega odbora je propala stranka g. Kolariča, kljubu mnogim pooblastilom. Večina odbornikov je bila proti njemu; tega je sam prepričan bil, zato se je pa včasih izrazil, da noče več župan biti. Basen pripoveduje o lisjaku, kateri je rekel, da mu je grozdje prekislo, ko ni do njega mogel. Dalo bi se še marsikaj pisati, pa naj bode! Mi želimo, da bi bolj mirno živel sedaj, kakor poprej kot župan. Dne 29. maja bil je izvoljen za župana g. Jože Domitar, dober kmet in pošten Slovenec, kakor so tudi občinski svetovalci.